

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla **felperesnek** a Cserjési Jenőné dr. ügyvéd által képviselt **alperes** ellen jó hírnév megsértésének megállapítása iránti perében a Vas Megyei Bíróság 2010. július 5. napján kelt 17.P.20.045/2008/148. számú ítélete ellen a felperes részéről 154.sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni 15 napon belül az alperesnek 250.000,- (Kettőszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására 900.000,- (Kilencszázezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a jogsértés megállapítására, az alperesi jogsértő magatartás abbahagyására, a további jogsértéstől való eltiltásra és elégtétel adására kötelező, valamint nem vagyoni kárpótlás megfizetés iránt kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 500.000,- forint perköltséget, valamint az állam javára 900.000,- forint feljegyzett eljárási illetéket, valamint további 10.470,- forint feljegyzett perköltséget.

Az elsőfokú ítélet rögzítette, hogy a Zala Megyei Bíróság Bf.71/2009/19.számú ítéletével jogerőre emelkedett, a Zalaegerszegi Városi Bíróság 5.B.66/2007/127.számú ítélete megállapította a felperes bűnösségét sikkasztás büntetében. A felperes felülvizsgálati indítványa folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság a Bfv.II.856/2009/20. szám alatti határozatában

az első- és másodfokú ítéleteket hatályában fenntartotta. Megállapította, hogy a felperes és a perben nem álló "A" házi orvos között haragos viszony állt fenn. A Győri Ítéltábla Pf.I.20.232/2009/4.számú ítéletével jogerőre emelkedett, a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 6.P.20.237/2007/60.szám alatti ítélete a felperes keresetét "A"val szemben elutasította. Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a felperes és néhai "B" között ugyancsak haragos viszony alakult ki. A felperes által "B" ellen a Pest Megyei Bíróságon indított 12.P.22.052/2006.szám alatti peres eljárás az alperes halála miatt megszüntetésre került.

A felperes 2005. október 27. napján kereseti kérelmet terjesztett elő "C" és a "D" Kft. ellen jó hírnév megsértésének megállapítása iránt hivatkozva a II.r. alperes kiadásában megjelenő "D" 2005. július 6-i számában közzétett, az I.r. alperes által írt újságcikkre. A Zala Megyei Bíróság az 5.P.22.062/2005/10.szám alatti részítéletében az I. és II.r. alperesekkel szemben előterjesztett kereseti kérelmet elutasította. A részítélet a Győri Ítéltábla 2007. június 21. napján kelt Pf.I.20.313/2006/4.szám alatti ítéletével emelkedett jogerőre. A jogerős határozat indokolása rögzítette, hogy nem sért személyiségi jogot a sajtószerv, ha valamely büntető eljárás jogerős befejezése előtt a valóságnak megfelelően tájékoztatja olvasóit a vádirat tartalmáról, a nyilvános tárgyalásról, vagy a nem jogerős büntető bírósági ítéletről.

A megyei bíróság a kereseti kérelem I. tényállási pontjában sérelmezett magatartással kapcsolatban megállapította, hogy az nem volt jogsértő. Bizonyítottanak találta, hogy a ...com <...com> e-mail címet az alperes használta és arról 37 alkalommal a 2005. július 6-i, a Zala Megyei Bíróság 5.P.22.062/2005. számú eljárásában már elbírált újságcikk került továbbküldésre. Megállapította, hogy az alperes magatartása e körben nem volt jogsértő, mert a jogerős ítéletben foglaltakra figyelemmel nem valósult meg részéről valótlán tény híresztelése.

A II. tényállási pontban sérelmezett „...” felirattal ellátott iratok, a IV. tényállási pontban sérelmezett szex-hirdetés, az V. tényállási pontban sérelmezett további 37 e-mail elküldése és annak "A" rendelőjében történő kifüggesztése, valamint a VI. pontban sérelmezett, a felperes ügyvédi irodájának ajtajára felragasztott fénykép vonatkozásában a megyei bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes nem bizonyította azt, hogy a jogsértő magatartások az alperes részéről valósultak meg. Bizonyítatlannak találta az elsőfokú bíróság azt is, hogy a "D" 2008. november 11-i számában „Elsikkasztotta a letéteket az ügyvéd" címmel megjelent tudósítást, valamint a Zalaegerszegi Városi Bíróság 5.B.66/2007/127.számú ítéletének rendelkező részét az alperes küldte meg különböző e-mail címekre.

A III. tényállási pontban sérelmezett alperesi magatartással kapcsolatban rögzítette, hogy az alperes és családtagjai mint felperesek által a Zala Megyei Bíróság előtt P.20.899/2002.szám alatt indított perben az elsőfokú ítélet meghozatalát követően a felperes látta el az alperes és családtagjai képviselőjét a Pécsi Ítéltábla előtti fellebbezési eljárás során. A közös tulajdon megszüntetése iránt indított eljárásban az alperes lányait megillető 23.931.300,- forint 2004. május 24. napján a felperes bankszámlájára megérkezett és ugyanezen a napon a felperes a számlájáról ezt az összeget készpénzben felvette. A Zalaegerszegi Városi Bíróság az 5.B.66/2007/127. szám alatti ítéletében e magatartással összefüggésben állapította meg a

felperes bűnösségét sikkasztás büntetében. A 2005. nyarán a ... vendéglőben tartózkodó felperes és az ott megjelenő alperes között vita alakult ki azzal kapcsolatban, hogy a felperes mikor adja meg tartozását. Ezen vita közben a felperes a kezében lévő poharat felemelte, az alperes pedig megfogta a felperes karját, e mozdulat következtében a felperesre rádőlt a poharában lévő kóla.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes e tényállási ponttal összefüggésben alaptalanul hivatkozott a jó hírnév megsértésére tekintettel arra, hogy a kereseti kérelem tárgyává tett magatartás szerint az alperes nem állított a felperesre nézve sértő, valótlan tény, ilyet nem is híresztelt, és való tény sem tüntetett fel hamis színben.

A megyei bíróság kifejtette, hogy a VIII. tényállási pontban sérelmezett, az alperes által a **"Helység"1-i Rendőrkapitányság** Rendőrkapitánynak írt levél valamint **"E"** tanú személyével kapcsolatban a felperes a Pp.121.§.(1) bekezdése szerinti határozott kereseti kérelmet nem terjesztett elő.

A felperes 50.000.000,- forint nem vagyoni kártérítés megfizetése iránti kereseti kérelmét az elsőfokú bíróság arra tekintettel utasította el, hogy egyetlen tényállási pont vonatkozásában sem volt megállapítható a felperes által hivatkozott alperesi jogellenes magatartás.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a megyei bíróság a tényállást tévesen derítette fel és a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelve megalapozatlan döntést hozott. Megismételte azt az elsőfokú eljárás során már ismertetett álláspontját, mely szerint **"B"**, **"A"** és az alperes egy, a felperes elleni haragosi körhöz tartozva fejtették ki jogsértő magatartásaikat. Álláspontja szerint kereseti kérelmét teljes körűen bizonyította, a „szakértői rész tekintetében” pedig „igazolja”. Hangsúlyozta, hogy semmilyen határidőt nem mulasztott az elsőfokú eljárás során.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítási eljárást lefolytatva helyes tényállást állapított meg és abból helytálló jogi következtetésre jutott.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatva a bizonyítékokat okszerűen, a Pp.206.§.(1) bekezdésében írtaknak megfelelően mérlegelve helyes tényállást állapított meg, és az abból levont jogi következtetése is érdemben helytálló.

Helyesen állapította meg azt a megyei bíróság, hogy az I. tényállási pontban sérelmezett magatartás az alperes részéről nem volt jogsértő, mert az e-mail-ben továbbküldött újságcikkkel kapcsolatban a Zala Megyei Bíróság jogerős ítélete megállapította, hogy az a vádirat tartalmának megfelelően tudósított a felperes ellen indult büntető eljárásról. Az

újságcikk jogsértő jellegének hiányában pedig az I.r. alperes részéről az újságcikk továbbküldésével nem valósult meg a felperes sérelmére a valótlan tény állítása, vagy annak híresztelése.

Helyesen állapította meg azt is a megyei bíróság, hogy a perben meghallgatott tanúk vallomásai alapján nem bizonyított, hogy a 2005. nyarán elküldött 37 e-mail és a 2008. november 11-i újságcikk továbbküldése az alperes részéről megvalósított jogsértő magatartás lenne, tekintettel arra, hogy nem állapítható meg, a sérelmezett e-mail-ek feladója az alperes lett volna. (V. és VII. tényállási pont) Helyes az elsőfokú ítélet abban a részében is, hogy a „...” (II. tényállási pont), a sérelmezett szex-hirdetés (IV. tényállási pont) és az V. tényállási pontban hivatkozott e-mail kifüggesztése, valamint az ügyvédi iroda ajtajára felragasztott fénykép (VI. tényállási pont) vonatkozásában ugyancsak nem bizonyított az alperesi jogsértő magatartás. Helytállóan utalt arra a megyei bíróság, hogy a felperes és alperes között fennálló haragos viszony önmagában nem igazolja a kereseti kérelemben hivatkozott jogsértéseket.

A felperes az elsőfokú eljárás során informatikus szakértő (63.sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyv), majd grafológus és írásszakértő kirendelését kérte azzal, hogy az informatikus szakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványát utóbb nem tartotta fenn (121.számú tárgyalási jegyzőkönyv). A megyei bíróság 121. és 123. sorszám alatt - tartalmilag a Pp.141.§.(6) bekezdésére történt figyelmeztetéssel - felhívta a felperest a szakértői díj előlegezésére, e felhívásnak azonban határidőn belül a felperes nem tett eleget. Helytállóan döntött az elsőfokú bíróság, amikor erre tekintettel a szakértő kirendelését mellőzte.

Osztja az ítélet tábla az elsőfokú bíróság álláspontját abban a vonatkozásban is, hogy a VIII. tényállási pontot és "E" személyét illetően a felperes határozott kereseti kérelmet nem terjesztett elő.

A III. tényállási ponttal kapcsolatban a felperes kereseti kérelmét arra alapította, hogy az alperes őt kólával leöntötte, valamint a vendéglőben tartózkodó számos ember, személyzet és vendég előtt a felperes személyét sértő kijelentéseket tett (9. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyv és 10. sorszám alatti felperesi irat). A sérelmezett kijelentések tartalmát a felperes még csak hozzávetőlegesen sem határozta meg, ebből következően a kereseti kérelem csak az ezt meghaladó alperesi magatartás vonatkozásában volt érdemben vizsgálható. Azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által sérelmezett magatartás (a felperes kólával történő leöntése) az alperes részéről nem valósult meg. A tanúvallomások alapján ítéleti bizonyossággal mindössze csak az volt megállapítható, hogy az alperes megfogta a poharat emelő felperes karját és így e mozdulat következtében a felperesre rádőlt a pohárban lévő kóla. Ez a magatartás nem azonosítható a kereseti kérelemben sérelmezett cselekménnyel, a felperes szándékos leöntésével.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy e vonatkozásban a felperes kereseti kérelme azért nem alapos, mert önmagában a sérelmezett magatartás nem a jó hírnév megsértését jelenti, a felperes pedig kereseti kérelmében e jogcímet jelölte meg. Ha a fél a keresete alapjául szolgáló tényekkel összhangban nem álló jogi minősítést

alkalmaz, a bíróságnak a kereset tartalmának megállapítása és a jogvita érdemi eldöntése során az előadott tényekből kell kiindulnia. A fél által hivatkozott téves jogi minősítés, a követelés jogcímének hiányos, vagy helytelen megjelölése a bíróságot nem köti: a felhozott és bizonyított tényekre a jogszabályt a bíróságnak kell alkalmaznia (BDT 2007.1580., BDT 2007.1543., BDT 2001.438.). Ebből következően a III. tényállási pont vonatkozásában a kereset elutasításának oka - az elsőfokú ítélet indokolásában írtaktól eltérően - nem az, hogy a felperes által megjelölt téves jogcím alapján az alperes ne lenne marasztalható, hanem az, hogy a felperes által sérelmezett magatartás e vonatkozásban sem bizonyított. Erre irányuló kereseti kérelem hiányában pedig sem az elsőfokú bíróságnak, sem az ítéltáblának azt nem kellett vizsgálnia, hogy ezt meghaladóan az alperes részéről bizonyítottan megvalósult magatartás sért-e személyiségi jogot.

Az ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a 2009. december 2-i tárgyaláson a 121/I. szám alatti végzésében vallomástételre kötelezte "F" tanút, aki a tárgyaláson bejelentette, hogy a vallomástételre kötelező határozat ellen fellebbezéssel kíván élni. A megyei bíróság a fellebbezést a 122.sorszám alatti végzésében hivatalból elutasította, majd a 121/III. végzésében értesítette a feleket és a tanút, hogy a vallomástételre kötelező határozat 2009. december 18. napján jogerőre emelkedett. Ezt követően azonban a tanú meghallgatására nem került sor.

Észlelte az ítéltábla azt is, hogy a felperes a 124.sorszám alatti, 2010. január 28-án kelt beadványában kereseti kérelmét kiterjesztette az alperes három lányára azzal, hogy valamennyi alperes egyetemleges kötelezését kéri a kereseti kérelem szerinti nem vagyoni kárpótlás megfizetésére. Az ezt követően 2010. július 5. napján megtartott tárgyalásra (148.sorszám alatti jegyzőkönyv) a megyei bíróság az újonnan perbe vont alpereseket nem idézte meg, az alperes 126. sorszámú (tartalmilag a 124. sorszám alatti beadvánnyal azonos) irata az alperesi képviselő részére a tárgyaláson került kézbesítésre. E tárgyaláson az alperesi képviselő az újonnan perbevont "G", "H" és "I" részéről meghatalmazással nem rendelkezett. A bíróság a tárgyaláson különítette el a II-IV.r. alperesek ellen előterjesztett kereseti kérelmet az alperes ellen előterjesztett kereseti kérelemtől, majd ítéletet hozott.

Az elsőfokú bíróságnak a tárgyalásra a keresetlevél kézbesítésével meg kellett volna idéznie a II-IV.r. alpereseket, amennyiben a kereseti kérelmet tárgyalás kitűzésére alkalmasnak tartja, ellenkező esetben pedig a felperest a kereseti kérelem kiterjesztésével kapcsolatban hiánypótlásra kellett volna felhívnia. Az eljárás elkülönítése hiányában (Pp.149.§.(1) bekezdés) a megyei bíróságnak a tárgyalásra valamennyi alperest meg kellett volna idéznie. A kereseti kérelem elkülönítését követően - amint arra a 2010. július 5. napján megtartott tárgyaláson sor került - az elsőfokú bíróságnak részítéletet kellett volna hoznia.

Az ítéltáblának hivatalból tudomása van arról, hogy a II-IV.r. alperesek ellen előterjesztett kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság utóbb új számra iktatta és az új számra iktatott eljárásban a Győri Ítéltábla Pkf.I.25.978/2010.szám alatti eljárásában az eljáró bíróság kijelölése tárgyában döntést hozott. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértései a Pp.252.§.(2) bekezdése alapján nem minősülnek olyan lényeges eljárási szabályszegésnek, amelyek az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolnák.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdés alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp.239.§. és 78.§.(1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek áfát is magában foglaló összegéről a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével az ítéletábra a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3.§.(1), (2), (5) és (6) bekezdései alapján rendelkezett. A feljegyzett fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§.(2) bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni.

ő, 2011. évi november hó 8. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Menyhárdné dr.Sarmon Hedvig sk.
bíró

A kiadmány hitelélül:

Kiadó